

[Annette Just]

vedårsagerne til Fremskridtspartiets stillingtagen til dagsordenen den 7. april netop var, at grundnotaterne ville blive på alle områder og ikke kun arbejdsmarkeds- og miljøområderne, som Socialdemokratiet var så glad for. Vi har ikke stor tillid til, at nogen regering, hverken den nuværende, den tidligere eller den kommende, vil være 100 pct. loyal over for alle partier i dette Folketing med hensyn til at finde ud af, hvad der er de væsentligste. Der vil altid kunne sættes et politisk spørgsmålstejn ved, hvad der er væsentligst, og der vil være forskellige vurderinger, og derfor vil vi insistere på, så langt det overhovedet er muligt, at det bliver alle direktiver, der får et sådant grundnotat, som kan blive sendt til specialudvalgene i så god tid som muligt og i særdeleshed, inden de bliver førstebehandlet i Europa-Parlamentet. Det er faktisk noget af det vigtigste for at sikre en åbenhed, for ellers bliver vi ved med at køre med sådan et lukket system, som ingen af os kan være bekendt at leve videre med, i særdeleshed ikke i betragtning af, at samtlige partier har stået på denne talerstol og talt om, at de oprigtigt mente, at de ville have åbenhed om EU.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg synes, at jeg skylder at citere fra dagsordenen af 7. april, hvor der står:

»... fremover hurtigst muligt at udarbejde et faktisk notat til Folketingets Markedsudvalg om nye kommissionsforslag, der berører beskyttelsesniveauet i Danmark på sundheds-, miljøbeskyttelses-, arbejdsmarkeds- og forbrugerområdet«.

Det er i og for sig ikke for at komme ind i en lang diskussion, om det burde være noget andet, der er vedtaget, men det er for at slå fast, at det var det, der blev vedtaget, og den retningslinje, der har været.

Men jeg vil godt føje til, at jeg principielt har den opfattelse, at vi skal prøve at nå frem til en situation, hvor der er faktuelle notater, der grundigt belyser kommissionsforslag på alle områder. Det vil være det rigtigste. Jeg synes fortsat, at man skal arbejde med et væsentlighedskriterium, og det volder heller ikke i praksis de store problemer. Retningslinjen for administrationen er, at hvor der er tvivl, om det er væsentligt eller ikke væsentligt, falder tvivlen ud til Folketingets Markedsudvalgs fordel, og så udarbejder man notater.

Jeg har altså det grundsyn, at vi skal nå frem til en situation, hvor der er faktuelle notater for alle væsentlige forslag, men det er ikke så nemt at komme dertil. Det kræver en stor indsats. Hvis det nu var i gamle dage, ville jeg sige til fru Annette Just, at papirusseri øger den administrative byrde, og det er man altså nødt til at være klar over. Det er en misforståelse, at det er Udenrigsministeriet, for det er først og fremmest en række fagministerier, som vil blive pålagt at udføre disse opgaver på et meget tidligt tidspunkt. Det er en ekstra belastning, og derfor mener jeg, at det vil være fornuftigt af regeringen og Folketinget at nå frem til en aftale, der nok fastholder målet, men som også giver os gode muligheder for at finde en ordentlig praktisk tilrettelæggelse af det, og det er den holdning, hvormed regeringen går til diskussionerne med Markedsudvalget.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige tak til fru Birgitte Husmark for indlægget og sige, at vi påskønner, at der er den interesse for åbenhedsproblemerne, som er kommet til orde her i dag. Det er en interesse, som det er blevet tydeligt dækker alle partier.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Nu skal vi passe på, at vi ikke kommer til at tale os væk fra det, der var det væsentligste i dagsordenen af den 7. april.

Det endte nemlig med, at statsministeren gik op på talerstolen og sagde – og jeg kan det ikke ordret, for det har jeg ikke kunnet nå at slå op, da jeg ikke drømte om, at udenrigsministeren ville begynde at betvivle, hvad hans egen statsminister sagde – sådan cirka, at han lovede, at der ville blive lavet grundnotater for alle direktivforslag. Om de var væsentlige eller uvæsentlige var op til det enkelte udvalg at bestemme. Der er jo heller ingen tvivl om, at debatten den 7. april netop skyldtes, at der var nogle i en regering, der på et tidspunkt havde ment, at det var mindre væsentligt med dette diversedirektiv, siden kaldet maddirektivet, der gav en masse problemer, som vi alle sammen hørte en masse om. Så det med, om en regering skal beslutte, om det er et væsentligt eller et uvæsentligt direktiv og derved bestemme, om vi skal have et grundnotat på det eller ej, synes jeg er en meget farlig vej at slå ind på.